

Tabovits Bence Sándor

A patkány

A pince legsötétebb sarkában tanyázott a patkány. Mély gondolatokba révedt.

Patkány vagyok - állapította meg keserűen - „Mocskos patkány” mondogatják. Elegendem van a diszkriminációból. Meg akarom mutatni a világnak, hogy több vagyok mint holmi közönséges rágcsáló!

Ki is bújt odújából, és megkezdte modernizációs átváltozását. Elsősorban a higiénéjével foglalkozott. „Az ápoltság külső, jelzi a hierarchiában betöltött szerepet”. Felszökött a falikúthoz és a nyitva hagyott csap cérvanékony víz sugarában megmosdott. Hosszú évek mocskától tisztította meg magát.

Miután a kötelező toalettet elvégezte, áttért a következő műveletre. „Az epilálás erősíti a szexepilt. Adjunk egy csupasz képet magunkról, emelkedjünk a borostás alsóbbrendűek fölé.” A szemétkébe dobott borotvapengével, hámozta magát. A procedura egy-két sebet hagyott maga után - ezen az alkohol, maró koncentrációja sem segített - de istenem, sok szenvedéssel jár a kulturális fellendülés. Csak a feje búbján hagyott egy pamacsnyi szőrt, azt a kiömlött olajjal hátranyalta.

Patyolattiszta és gondosan epilált, mi jön ezután? „Hát csak úgy *à la nature*-ban mégsem mutatkozhatok! Az ember és legfőképp a civilizált állat, szemérmes és zárkózott.” A lépcső alá beesett játékbaba felöltőjét, nadrágját, topánkáját nézte ki magának. „Nem baj, ha hosszú az ingujj, majd leharapunk belőle.”

Készen volt a kulturális csomagolás. Mi maradt még? A kérdésre hamar megkapta a választ: a farka. „A fark az utolsó lánc, mely a civilizálatlan etnikumokhoz köt.” Nehezen szánta el magát. Mégiscsak saját testrésztől megválni? Különb is; a patkánynak a fark az attribútuma, enélkül a pockokhoz és egyéb jött-ment rágcsálókhoz lehetne sorolni. A patkány farka, a patkány lelke. Végül elszánta magát. Foga közé kapta és leharapta. A gazdátlan testrészt vad fickándozások közepette bújt vissza a sötét sarokba.

A patkány, megszenvedve a modernizációért, kultúráért és civilizációért, végre készen állt, hogy feljöjjön. Farka hiányában, az egyensúlya is meggingott és a fájdalom bénító volt, de a szent eszme felülmúl minden hitvány testi érzést.

Megigazította öltözékét, mélyen meghajolt, és a lehető legbájosabban köszönt.

– Mocskos patkány!

Ordított a modern válasz, majd a civilizáció papucsá kulturáltan eltaposta.